

Odluka:

GŽ 2323/2016-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 2323/2016-2

Datum odluke: 28.06.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
STALNA SLUŽBA U KOPRIVNICI
48000 Koprivnica - Hrvatske državnosti 5

GŽ-2323/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, po sucu Vesni Rep kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja G. Z., Z., T. S. R. 1, OIB: ...7, kojeg zastupa punomoćnik M. R., odvjetnik iz Z., protiv tuženika Ž. M. iz Z., K. Z. 11, OIB: ..., radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja, protiv odluke o trošku sadržane u presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Povrv-8678/11-17 od 28. travnja 2015. godine, dana 28. lipnja 2017. godine,

r i j e š i o j e

Žalba tužitelja uvažava se kao osnovana te se rješenje o trošku sadržano u toč. III. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Povrv-8678/11-17 od 28. travnja 2015. godine preinačuje tako da se pored iznosa od 8.750,00 kn (slovima: osam tisuća sedam stotina pedeset kuna) sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate tužitelju dosuđuje još iznos od 1.250,00 kn (slovima: tisuću dvije stotine pedeset kuna) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od 28. travnja 2015. godine do 31. srpnja 2015. godine, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak žalbe u iznosu od 156,25 kn (slovima: sto pedeset šest kuna i dvadeset pet lipa), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Sud prvog stupnja donio je presudu kojom je u točki I. izreke održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi j. b. R. G. broj Ovr-489/11 od 9. svibnja 2011. godine u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati iznos od 12.284,82 kune, sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca svakog utuženog računa do isplate i trošak ovršnog postupka u

iznosu od 492,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, u točki II. izreke ukinut je platni nalog za iznos ovršnog troška od 73,80 kuna, a u točki III izreke nalaženo je tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.750,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenje presude do isplate.

Protiv odluke o naknadi parničnog troška sadržane u toč. III. izreke presude pravovremenu, potpunu i dopuštenu žalbu podnio je tužitelj, dana 12. svibnja 2015. godine zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14. - u daljnjem tekstu: ZPP) te predlaže da ovaj sud preinači toč. III. izreke presude na način da tužitelju dosudi daljnji trošak u iznosu od 1.250,00 kn i trošak sastava žalbe ili da istu ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dan.

Žalba je osnovana.

U toč. I. izreke presude prvostupanjski sud je tužitelju dosudio iznos od 12.284,82 kn sa zakonskom zateznom kamatom, kako je to specificirano u izreci presude, pa kako je tužbeni zahtjev tužitelja usvojio u cijelosti, to je naložio tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 8.750,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude do isplate.

Prvostupanjski sud je za ročište održano 22. siječnja 2013. godine tužitelju priznao nagradu za rad njegovog punomoćnika određenu prema Tbr. 9. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14. i 118/14. - dalje: Tarifa) u iznosu od 500,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a, a nije mu priznao trošak pristupa na ročište za objavu presude prema Tbr. 9.3. Tarife iako je tužitelj taj trošak zatražio troškovnikom.

Tužitelj podnosi žalbu upravo u odnosu na navedeni nepriznati dio troška za ročište održano 22. siječnja 2013. godine smatrajući da mu pripada iznos od 1.000,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, obzirom da VPS iznosi 12.284,82 kn, da se nije radilo o ročištu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima, već o meritumu stvari, te da je naknada troška zatražena sukladno zaključku 7. sjednice Upravnog odbora Hrvatske odvjetničke komore od 20. svibnja 2010. godine koja je dala tumačenje da odvjetnik ima pravo na punu tarifu za rasprave na koje je pristupio i gdje je u raspravnom zapisniku utvrđeno da tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva jer se radi o ročištu na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari. Upravo da je takova situacija bila na ročištu 21. siječnja 2013. godine, a zbog čega je tužitelju trebala biti priznata nagrada u punom iznosu od 1.000,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a.

Isto tako, da je tužitelju trebalo priznati i trošak pristupa na ročište za objavu presude s obzirom da prema Tbr. 9. toč. 3. Tarife odvjetnik koji pristupi na ročište za objavu presude ima pravo na 50% nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 3., 6. i 7., ali ne više od 50 bodova.

I po ocjeni ovoga suda, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio Tarifu.

Prema Glavi XVIII Tarife, Upravni odbor Hrvatske odvjetničke komore ili tijelo koje Upravni odbor odredi daje objašnjenje o primjeni Tarife i njezino tumačenje.

Iz toga proizlazi da je to tumačenje obvezujuće za sva tijela koja primjenjuju Tarifu.

Na 7. sjednici Upravnog odbora održanoj 20. svibnja 2010. g. pod točkom 24. usvojen je zaključak da odvjetnik ima pravo na tzv. punu Tarifu za rasprave na koje je pristupio i gdje je u raspravnom zapisniku utvrđeno: „Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, tuženi ostaje kod odgovora“, odnosno „Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, ističe da nema dokaznih prijedloga i predlaže da se glavna rasprava zaključi, tuženi ostaje kod odgovora na tužbu i nema dokaznih prijedloga“, odnosno Tbr. 9. toč. 1. Tarife jer se radilo o ročištima na kojima se raspravljao o glavnoj stvari.

S obzirom na navedeno kako je na ročištu koje je održano 22. siječnja 2013. godine tužitelj ostao kod tužbe i tužbenog

zahtjeva, a tuženik kod odgovora na tužbu to je tužitelju za to ročište trebalo priznati nagradu u iznosu od 1.000,00 kn prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife uz uvećanje za iznos PDV-a.

Kako je tužitelju priznata nagrada u iznosu od 500,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a, to mu je za to ročište potrebno priznati još iznos od 500,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a od 25% ili 125,00 kn.

Punomoćnik tužitelja pristupio je na ročište za objavu presude, u troškovniku koji je predan na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava zatražen je i taj trošak, pa kako punomoćnik stranke koji pristupi na ročište za objavu presude ima pravo na naknadu toga troška, to je isti trebao biti priznat punomoćniku tužitelja, pa je i u tom dijelu žalba tužitelja osnovana.

Tužitelju se priznaje i trošak pristupa na ročište za objavu presude prema Tbr. 9. toč. 3. Tarife u iznosu do 500,00 kn uz uvećanje za iznos PDV-a od 25% ili 125,00 kn., dakle ukupno iznos od 625,00 kn.

Ukupno se tužitelju pored iznosa parničnog troška koji mu je dosuđen dosuđuje još iznos od 1.250,00 kn.

Na taj iznos je tužitelju dosuđena i zakonska zatezna kamata po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.) i to od presuđenja tj. od 28. travnja 2015. godine do isplate.

Tužitelju je priznat i trošak žalbe u iznosu od 156,25 kn, primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, a sastoji se od nagrade za sastav žalbe prema Tbr. 10. toč. 5. Tarife u iznosu od 125,00 kn (VPS za žalbu 1.250,00 kn) i iznosa PDV-a od 31,25 kn, što iznosi 156,25 kn.

Zbog navedenih razloga pobijana odluka preinačena je u točki III. izreke primjenom odredbe čl. 380. toč. 3. ZPP-a.

U Koprivnici, 28. lipnja 2017. godine

S U D A C

Vesna Rep v. r.